

مطبوعاتي اعلاميه

د مسلمانو دعوتگرانو تعذيب يو غير شرعي عمل دی چې دنيوي او اخروي عذاب لري

د افغانستان استخباراتي ځواکونو په کابل، پکتیا، هرات او هلمند ولایتونو کې د حزب التحرير ځینې دعوتگران تر نیولو وروسته تعذيب کړي، چې په پایله کې یې په پکتیا کې یو کس د دېرو جسمي او رواني فشارونو له امله پر رواني ستونزو او جنون اخته شوی او په هرات او هلمند کې د دوو نورو کسانو د اورېدو حس کمزوری شوی دی. دغه راز په تېرو څو ورځو کې درې کسان خلافت ته د دعوت په جرم په دولتي ادارو کې له خپلو دندو منفي کرل شوي؛ بیا څارل شوي او د یوه دعوتگر د خسر کور کلک تلاشي شوي؛ دلیل یې دا و چې لیدو ته یې ورغلی. دا د هغو سلگونو مواردو یوازې یوه بېلگه ده چې د حزب التحرير دعوتگران په تېرو دوو نیمو کلونو کې د اوسني حاکم نظام تر چتر لاندې ورسره مخ دي.

مور د حزب التحرير د دعوتگرانو پر وړاندې د تبعیض او تعذيب د غندنې تر څنګ د نظام هغو مسولینو ته چې په دا ډول اعمالو کې ونډه لري، خالصانه تذکر ورکوو چې له دغې سترې فتنې لاس واخلي چې نېک عاقبت نه لري او د نظام مخلصینو ته هم تذکر ورکوو چې ځینو کسانو ته په دا ډول اعمالو د مسلمانانو تر منځ فتنې اچولو اجازه ور نه کړي. ځکه د فتنې اور به د ټولو لمن ونیسي او زیانمن به یې کړي. د فتنې پر مهال سکوت او پر معروف امر او له منکر څخه نهی پرېښودل د فتنې او عذاب د پراخېدو لامل کېږي.

{وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ} [الانفال: ۲۵]

ژباړه: ځانونه له هغې فتنې او مصیبتونو څخه لرې وساتئ چې یوازې د ظالمانو لمن نه نیسي (بلکې که د ظالمانو مخه ونه نیول شي، وچ او لاندې د هغوی په گناه سوځېږي) او پوه شئ چې الله سخت عذاب او شدید جزا ورکوي.

پوښتنه دا ده چې د حزب التحرير دعوتگران په کوم جرم نیول شوي او داسې په بې رحمۍ ځورول شوي دي؟ ایا هغوی په جنایي جرمونو، قتل، غلا او اختطاف کې لاس درلود؟ د فساد او رشوت پر مهال نیول شوي وو؟ بې بندوباره او ډاکووان وو؟ جاسوسان او د غرب مزدوران دي؟ نه! د حزب التحرير دعوتگران د یوه فرض د اقامې له امله نیول شوي او تعذيب شوي دي. دوی هغه کسان دي چې د امت د نهضت او عزت په لټه کې دي. د تعجب ځای دی چې له کوم وخت راهیسې او د کومو شرعي اصولو پر اساس دغه اعمال جرم تعریف شوي دي. په داسې حال کې چې د داسې یوه نظام تر چتر لاندې چې اسلامي بلل کېږي، خلک باید د جمعي فزایضو ترسره کولو ته وهڅول شي. خو له بده مرغه مفسدین، د نظام مخربین، غربي دیپلوماتان او جاسوسان او هغه کسان چې په بسکاره د اسلام ضد جرایم ترسره کوي، ازاد فعالیت کوي؛ خو دعوتگران زندان ته اچول کېږي.

د نظام هغه مسولین چې د واقعیت له کره پېژندنې پرته په عقده یي ډول د خلافت له مفکورې او د هغې له دعوتگرانو سره مقابله کوي، پر ناسمه لار روان دي. خلافت کومه داسې مفکوره نه ده، چې حزب التحرير رامنځته کړي وي، بلکې په قرآن کریم، نبوي سنتو او د مسلمانانو په تاریخ کې رېښه لري. د خلافت مفکورې د له منځه وړلو لپاره هر ډول هڅه له اسلام سره دښمني ده. څوک چې دا ډول اعمال ترسره کوي، دوی خپله د اسلام، حاکم نظام او ټولني خورا خطرناک دښمنان دي. دا مسولین باید له هغه څه څخه لاس واخلي چې هوای نفس او شیطان یې ورته بنایسته کوي. ځکه د خلافت له مفکورې سره دښمني او د دعوتگرانو پر وړاندې تبعیض او تعذيب د الله سبحانه وتعالی غضب او د مومنانو غوسه راپاروي.

{إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ} [بروج: ۱۰]

ژباړه: هغه کسان چې مومنان او مومنانې یې ځورولي، بیا یې توبه ونه ایسته، د هغوی لپاره د دوزخ او سوځونکي اور عذاب دی.

د حزب التحرير – ولایه افغانستان مطبوعاتي دفتر